

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Ε. Αριθ. 371

Διευθυντής: Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Δευτέρα 20 Ιουνίου 1927

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΗΣ "ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ", ΚΑΙ ΟΙ ΡΕΝΤΖΑΙΟΙ

Αθήνα 13 Ιουνίου 1927

Εξ επιστολής φίλου έλλη ροφορήθη, διότι δεν ήδύνατο να το άναγνώσω, ότι κατά των Ρέντζαίων παραπεμπτικών δούλευμα, ως διενεργηθέντων την αιματηροτάτην ληστείαν της πέτρας, άναφέρει μεταξύ των άλλων ότι εγώ απέσυρα την κατά του Γιάννη Ρέντζου καταγγελίαν μου λόγω φόβου, διά την γνωστήν κατ' έμου δολοφονικήν επίθεσιν αυτού μέν εκ του έμφανούς, του δε αδελφού του Θύμιου, Δημ. Βάνη και δύο άλλων άγνωστων μου κρυμμένων όπισθεν της οικίας Ιωάννου Λάππα περί τό έσπέρας της 22ας Οκτωβρίου 1925 εν τη όδω Τσιριγώτη, παραπλεύρως του μεγάρου της Γενικής Διοικήσεως Ηπείρου, ένθα ήδρευε άξιομαχτικός της Χωροφυλακής μετ' δυνάμεως δέκα όλων χωροφυλάκων.

Τό τοιοούτον δεν είναι άληθές, διότι εάν έφοβώμην τους Ρέντζαίους και τά όργανα αυτών δεν θά έγραφον κατ' αυτών πρό της επίθεσεώς μου κατ' έμου όταν ήσαν επικηρυγμένοι λησταί και όταν άμνηστευθέντες, περιεφέροντο εν Ιωαννίνοις δικήν θριαμβευτών έναντίον του κράτους, του, εκπροσωπούμενου τότε υπό του κ. Παπαναστασίου και του Στρατηγού Παγκάλου ως Έπουργού της Έννόμου Τάξεως, ούτε μετά την επίθεσιν των. Εάν, μάλιστα άλήθευε τό τοιοούτον θά έτρεπόμην εις φυγήν πρό του τρομερού Γιάννη Ρέντζου, ή θά άφείμην να έξυσευελισθώ παραυτού, όταν με την μάχαιρον εις χείρας έπέτεθη να με δολοφονήσῃ, και δεν θ' άντεπιτιθέμην κατ' αυτού άνδρείως διά της ράβδου μου κτυπήσας αυτόν ισχυρώς επί του δεξιού ώμου ένεκα του όποιου, παραλυθείσης της χειρός του, έπέσεν εξ αυτής ή μάχαιρά του ως μαρτυρεί εύγλωττως ή κατ' έμου υποδληθείσα μήνυσις του Γιάννη Ρέντζου, επί άδίκω (!!!) επίθεσει κατ' αυτού, έχουσα ως εξής:

Έλληνική Δημοκρατία
Αριθ. 783) 1924
Κλητήριο Οέσπισμα
Έν όνόματι του Νόμου και

της Πολιτείας.

«Ο παρά τω Ηττισματoδικείφ Ιωαννίνων Διμοσιος κατήγορος δυνάμει του άρθρου 143 και έπόμ. της ποινικής Δικονομίας, κηλεύ μεν τον Χ. Χρηστοδασίλην κάτοικον Ιωαννίνων να έμφανισθῃ αυτοπροσώπως εις τό άκροατήριον του Ηττισματoδικείου Ιωαννίνων την 14 του μηνός Ιανουαρίου 1924 ήμεραν Τετάρτην και ώραν 9 π.μ. διά να δικασθῃ ως ύπίτιος του ότι περί ώραν 6.30 π.μ. της 22ας Οκτωβρίου 1924 εν τη ένταύθα όδω Τσιριγώτη, διά της ράβδου του, εκ ύπησεν άπαξ εις τον ωμον τό έγκληθέντα Γιάννην Ρέντζον, πρώην αρχιληστήν, και ήδη κάτοικον Ιωαννίνων, ήτοι κατ' παρά δασιν του άρθρου 688 του ποινικού Νόμου. Έν περιπτώσει δε μη έμφανήσεως, θέλει δικασθῃ έρήμην, κατ' τό άρθρον 336 της ποινικής Δικονομίας.

Έν Ιωαννίνοις τη 3 Δεκεμβρίου 1924.

Ο δημόσιος κατήγορος (Έπουργ.) «Περ. Κόλλας, Ανθυπομείραρχος» (Τ.Σ)

Δεν είναι λοιπόν, άληθές ότι εγώ, όστις ούδέποτε εν τη ζωῃ μου έλογάριασα τον θάνατον και τον κητοινιάρην φόβον, φόβω συσχεθείς, απέσυρα την κατά του Γιάννη Ρέντζου καταγγελίαν μου, αλλά την απέσυρα ενώπιον του συνεδριάζοντος Ηλημμελειοδικείου προεδρευόντος του Προτοδίκου κ. Πολυδ. Κωνινίδου, διότι ένόησα εκ της εξέλιξεως της διαδικασίας ένεκα των καταθέσεων των στρατολογηθέντων διαφόρων ψευδομαρτύρων ότι ό δολοφονικός κατ' έμου επίθεσις Γιάννης Ρέντζος θά κτεδικάζετο τό πολύ 10-15 ήμερών φυλάκισιν και 200-300 δραχμῶ, πρόστιμον. Είς τοούτο με έπεισε και ή στάσις των δικαστών, οι όποιοι πρό τωσων ψευδομαρτύρων εύρεθέντες, δεν ήδύναντο να χαρακτηρίσουν την δολοφονικήν πράξιν του Γιάννη Ρέντζου, ως κηκορυγημα τό όποιον ούδέ κατ' ελάχιστον θά με ίκονοποιεί. Θά έτιμωρείτο ό Γιάννης Ρέντζος με 10-15 ήμε-

ρών φυλάκισιν και 200-300 δρα. πρόστιμον άνθρωπος ή όποιος δεν θά ήδύνατο να ίκονοποιήσῃ την δικαιοσύνην και αν είχε έκτόν όλη κεφαλήν του να της παραδώσῃ διά την λαίμαργίαν;

Αλλά έννοήσῃτε δε οι άναγνώσταί μου και ή Κοινωνία μέχρι ποίου βαθμού ψευδολογίας είχαν φθάσει οι αυτόπται μάρτυρές μου άρκετά να σημειώσω ένταύθα περιεκτικῶς της μαρτυρίας του άνομικοεμπόρου Δαρμούλα όστις, τρομοκρατηθείς υπό των Ρέντζαίων, κατέθεσε τά εξής ψευδέστατα:

«Ο κ. Γιάννη Ρέντζος με εδγενέστατον τρόπον είπε του Χρηστοδασίλη:

«Γιατί κόβεις Χρηστοδασίλη μας βύλλεις στην έφημερίδα σου.» Και ό Χρηστοδασίλης του άπάντησε: «Ψύγε απέδω κηκορυγες!» Και τον έχτύπησε πρό τος με τό χονδρό του μπαστούνι.

«Είμουν μά φοβά κακούργος του άπάντησε εδγενός, ό κύριος Γιάννης Ρέντζος αλλά μ' άμνήστευσε ή Πατρίδα» και ό Χρηστοδασίλης του άπάντησε πάλε με δαρδουρότητα: «Νά χ... την Πατρίδα σου, σ' έμνήστευσε! Έγώ δεν σ' άμνηστεύω!»

Η τελευταία άπάντησίς μου την όποιαν αναφέρει ό ψευδομαρτυς άνομικοεμπόρος Δαρμούλας, είναι άληθεστάτη και την έπεδεδίωσα ενώπιον του δικαστηρίου.

Είναι ψευδέστατον ότι ό Γιάννης Ρέντζος μου έδωκε μπάτσους μετ' τροχιά μώδωκε και εγώ τον χτύπησα με τό μπαστούνι μου γερά στον ώμο όπερ μαρτυρεί και ό ίδιος εις την καταγγελίαν του. Μήπως ό κ. άνακριτής άγνοεί τι θά είπη μπάτσους και τι θά είπη τροχιά;

Εώς είναι δυνατόν να φαντασθῃ κανείς ότι εγώ λησμονήσας τό ΕΓΩ μου και φοβηθείς απέσυρα την καταγγελίαν μου κατ' του Γιάννη Ρέντζου, αφού δεν έπαύσαστε γράφω κατ' των Ρέντζαίων μέχρι σήμερα.

Εώς είναι δυνατόν να φαντασθῃ κανείς ότι εγώ έφοβήθη τον Ρέντζαίον όταν μετ' την παραίτησιν μου από της καταγγελίας παραίτησιν δι' ους λόγους ανέφερον ήδη άνωτέρω, οι δικηγόροι του Γιάννη Ρέντζου Γ. Κωνινίδης και Γ. Μπαρόδας παρουσιάσαντες μου ενώπιον, των δικαστών

αυτόν, τείνοντα ίκετικώς την χειρά, όπως (ώ θεοί! ώ δαίμονες.) μοι προσφέρῃ την φίλιαν του έλαβον την εξής πρ' έμού άπάντησιν.

«Δεν έντρέπεσθε, νομίζοντες ότι εγώ θά σμιάω τό τέμιο χέρι μου με τό αίματωμένο χέρι του Γιάννη Ρέντζου από τά αίματα έκάτο και πλέον φονευθέντων Ηπειρωτών; Φύγετε άπ' έμπρός μου με τον πελάτην σας!» Εάν ψεύδωμαι, δύνανται να με διαψεύσουν οι δικασταί, και οι δύο συνηγοροι δικηγόροι του Γιάννη Ρέντζου κ.κ. Γ. Κωνινίδης και Γ. Μπαρόδας. Άνάταινά με διαψεύσῃ ό τότε είσαγγελεύων αντισαγγελεύς κ. Λαγλαρίδης, ό όποις, μετά τό δικαστήριον, με συνεχάρη και με έφίλησε διά την άξιοπρεπή και θαρραλέαν στάσιν μου ενώπιον του δικαστηρίου.

Τελευτών εκφράζω την άπορίαν μου πως ή άνακρισις, μοι έπέδωκε την κατηγορίαν του τρομοκρατηθέντος, ένφ' ώφειλε να με προσκαλέσῃ και να με άνακρίνη επί του ζητήματος της άνακλήσεως της κατ' του Γιάννη Ρέντζου καταγγελίας μου!

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Βουλευτής του Νομού Ιωαννίνων

ΖΗΤΗΜΑΤΑ =| ΚΑΙ |= =|| ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Μετ' εύχαριστήσεως αναγγέλλομεν ότι, ένεργείαις των βουλευτών μας κ. Μιχ. Γούδα και Χ. Χρηστοδασίλη παρά τω Υπουργφ των Έσωτερικών κ. Τσαλδάρη επανασυστήσῃ ή επί Παγκάλου καταργηθείσα ύποδιοίκησις της Κονίτης. Ούτω άναγνωρίζεται ή σπουδαιότης της Κονίτης ως όμοθου έπαρχίας προς την Αλβανικήν Έπαρχίαν μετ' ής ή Ηπειρος συνδέεται και έμπορικώς και φιλετικώς.

Μετ' ύπερηφανείας αναγνώφουμεν ότι ό εν Φιλιππουπόλει της Βουλγαρίας από δεκαετηρίδων όλων και άποθανών πρό τινος Δημήτριος Κοντοδήμος εκ Πλησιβιστας των Φιλιατών έκληροδότησεν εις την γενέτειράν του κόμην ήμισυ εκατομμύριον δραχμῶν προς εκπαίδευσιν νέων και προέμισιν πτωχών κορασίων. Εκτός τούτου ό άείμνητος εκληροδότησεν και εις τον Έθνικόν Στόλον δύο εκατομμύρια δραχμῶν.

Αίωνία του ή μνήμη, είδε τό παράδειγμα του τούτου να εδρα και άλλους μιμητάς.

Γ. ΒΑΒΑΡΕΤΟΣ
“ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ”
 ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
 ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ
 ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ
 ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑ ΠΕΜΠΤΗΝ
 Έτησία Συνδρομή

Έσωτερικού	Δρ.	75
Έξωτερικού	Φρ.	75
Αμερικής	Δολ.	5

Ελέχθη ότι απέθανεν η Άγαθοεργία εν Ήπειρω αλλά τούτο δέν είναι αληθές, διότι έχομεν τρανώτατα παραδείγματα τούς έντός ενός ήδη έτους άποθανόντας άεμνήστους Στέφ. Κ. Χατζήν, Ιατρόν και Φίλιπ. Πιεράτην μεγαλέμπορον, οί όποιοι, άποθανόντες άφησαν ύπερ του Όρφανοτροφείου Γεωργίου Σταύρου Ιωαννίνων ό μόν 600 χιλιάδας δραχ. ό δέ 500 χιλιάδας.

Η Ήπειρωτική Άγαθοεργιάδέν απέθανεν, άλλ' άπλώς ύπνώττει και δέν χρειάζεται άλλο παρά να εθροθή ό έξυπνητής.

Ούτω, ενεργείας του λαμπροκαί ρέκτου Μητροπολίτου Κονίτις Δον Ιωάννην όστις από τας πρώτας ήμέρας καθ' ός ανέλαβε να ποιμήνη την εγκαταλειμμένην Μητρόπολιν Κονίτις, άφ' ής ό μέγας αύτης Μητροπολίτης κ. Σπυρίδων εξέλεγή Μητροπολίτης Ιωαννίνων άφειθείσαν έκτος εις τό έλεος του θεού, έδειξεν όλην την στοργήν του και όλον τό ενδιαφέρον ύπερ της Μητροπόλεως του έπετεύθη τό έξής.

Τελευταίως εύρισκόμενος εν Αθήναις, ό καλός ούτος Μητροπολίτης εν τώ στοργικώ του ενδιαφέροντι, συσχετισθείς μετά του εν Αθήναις άπόδεκαετηρίδων άρισια εγκατεστημένου καλού της Κονίτις τέκνου του κ. Πέτρου Μ. Μπάκα, τώ ένέβαλε την άγαθοεργόν ιδέαν, όστις προσέφερε δέκα μόν χιλιάδας δραχμών διά την άνέγερσιν νέας δημοτικής Σχολής εν Κάτω Κονίτιση εκατόν δέ χιλιάδας εις την κοινότητα Κονίτις προς έξαγοράν του κατλήλου οικοπέδου προς άνέγερσιν έντός της πόλεως Κονίτις Οικοτροφείου άρρένων.

Επί τώ εύχαριστώ τούτω γεγονότι, συγχάρομεν έγκαρδίως τόν τε γενναίον δωρητήν κ. Πέτρον Μ. Μπάκαν και τόν Σεβασμιότατον Μητροπολίτην Κονίτις κ. Ιωάννην διά τας καλās του προσπαθείας ύπερ της έπαρχίας του.

Η ΚΥΡΑ ΦΡΟΣΥΝΗ

(Συνέχεια)
 Καί άπαντών εις σχετικόν μέρος του εισηγητικού μου λόγου, παραθέτει άπόσπασμα του μακαρίτη Ψαλίδα διά να μάς πληροφορήση περί της άτιμίας, της αλσχρότητος και της ανηθιότητος, ή όποία έβασίλευε την εποχήν εκείνην εις τας Γιάννινα και άποφθέγγεται και έντολήν βεβαίως του Αλή - Πασιά, ούτινος ένύγχανεν ως γνωστότατον διδάσκαλος, ίνα δικαιολογηθή τό άποτρόπαιον έγκλημα του πνιγμού τών δεκαφτα με την Κυρά Φροσύνη.

Η Κυρά Φροσύνη ήτο έρωμένη του

Μουχτάρ και δυστυχώς δέν ήτο ή μόνη ή όποία συνέζη με Τούρκον, άλλα εκατοντάδες και μάς άπαριθμεί μερικās δεκάδας.

Ας τὰ παραδεχθώμεν όρθά και σωστά άφού και ό Άραβαντινός γράφει περισσότερα περί της τότε ανηθικότητος; καιτοι νεώτεροι Ιστορικοί άντιγνομούν, άλλ' όρθοούνται άμέσως τα έρωτηματικά:

Δι τι τὰ καταδικασθή ως έρωτευθείσα τόν Μουχτάρ και ως πόρνη ή Κυρά Φροσύνη, άφού ύπήρχον εκατοντάδες άτιμων Ήπειρωτιών;

Και διατι τὰ μη άναφέρη κανένας Ιστορικός ται κίμνια παραδοσις «γιαγιάς» άλλον τέτοιον τραγικόν πνιγμόν; Μάλιστα ήτι έρωμένη του Μουχτάρ. Αλλά γιατί τότε να πεινάη; Δέν είχε χρήματα ό Μουχτάρ για να την συντηρήση;

Ποιον τό Ιδανικόν της Κυρά Φροσύνης να κάνει τόσες θυτίες με την τιμήν της μαζί για τόν Μουχτάρ και να πεθαίνη της πείας;

Και τίς ό Μουχτάρ και ή Κυρά Φροσύνη αγαπιώνταν πολύ και άφού τό Κοράνι έπέτρεπε την πολυγαμία και την σύζευξιν μωαμεθανού μετά χριστιανή, όπερ και αύτός ό Μωάμεθ είχε κάνει και αύτός ό πατέρας του ό Αλής, τι ήμπούσε τόν Μουχτάρ να κάνει την έρωμένην του σύζυγόν του και μάλιστα τοσοούτης ωραιότητος έρωμένην;

Αλλά δύναται να άντιταχθή ότι πεθανόν να την παράτησε ό Μουχτάρ άφού έχόρτασε την άγκαλιά της.

Αλ δέν μπορούσαν τὰ κάλλη της να παρασύρουν και να συγκινήσουν και άλλον έρωμένον; Ητιό τόσον δύσκολο; Και καλά ή Φροσύνη έβαλε τό λαχουρι φουστάνι και βγήκε σιό σεργιάνι, άμ' οί άλλες κίκομοίρες τι έκαναν;

Φορούσαν κι αύτες λαχουριά φουστάνια, ή τες έπνιξαν γά ναχη συντροφιά ή όδλια άρχόντισσα;

Και γιατί να ήτο έγκλημα να φορή μία άρχόντισσα λαχουρι φουστάνι;

Μήπως όλες ή άρχόντισσες τών Γιαννίνων φορούσαν φτωχικές τουαλέτες;

Εάν πιστεύσωμεν τόν Ψαλίδαν και τόν Άραβαντινόν, ό όποίος μάς γράφει περί χαρμυών του Α ή από ένα τοντάδας γυναικών και παιδιών άκόμα, πώς είναι δυνατόν να στηριχθή ή γνώμη ότι ή Κυρά Φροσύνη κατεδικάσθη εις τόν διά πνιγμού θάνατον διότι ήταν ανήθικη, όμοια δηλαδή προς τας εκατοντάδας του Ψαλίδα και τας χιλιάδας του Άραβαντινού; Και γιατί να μη στηριχθή ή γνώμη ότι ώρθωσε τό ήθικό της άνάστημα μπροστά στον Αλή και τόν εδίδεξε διά του θάρρους της και της περιφρονησεώς της; προς τόν θάνατον διότι υπάρχον έλευθεροί άνδρωποι, οί όποιοι προσημύν τόν θάνατον παρά την ύποδούλωσιν;

Και άν ήτο τόσον ανήθικη ή Κυρά Φροσύνη γιατί να μην ύποκύψη σιέ όρέξεις του Αλή και ν' άποσύνη τόν θάνατον; Κάθε ενεργεία άσφαλώς έχει κάποιον λόγον. Και ή ενεργεία του Αλή ήδύνατο να έχη μυρίους όσους λόγους. και ένα μόνον δέν μπορούσε να έχη τήν άτιμίαν της Κυρά Φροσύνης — λόγον ούσιαστικόν δηλαδή.

Εάν έπνιγε για να πωραδειγματίση ό γυιός της φειδύλωσης Χάμκως και να περιορισθή τό κώμα της ανηθικότητος, θα έγινετο μέγας λόγος για τό άνδραγάθμά του και θα έιονίζοντο ύμνοι.

Για την ύπόθεσι τών δακτυλιδιω έγένετο εύρύτατος λόγος εις την εισηγητήν μου και είναι γνωστά τὰ έρωτηματικά, τὰ όποία όρθοούνται κατά την άνάπτυξιν και αύτης της ύποθέσεως.

Ποιον λοιπόν τό συμπέρασμα; Η άμφιβολία.

Έπεται τό τέλος)

Διηγορικόν Γραφείον
ΣΤΕΦ. Κ. ΜΠΟΤΣΙΟΥ
 ΙΩΑΝΝΙΝΑ
 Όδός Κρυστάλλη 28

**Άναγνωστοπούλειον
 Γεωργικόν Σχολείον
 Έν Κονίτιση**

Κατά τό τρέγον έτος θα εισαχθώσιν είκοσι μαθηταί. Αιτήσεις προς εισαγωγήν μαθητών γίνονται δεκταί από της 15ης Ιουνίου. Αι αιτήσεις δέον να συνοδεύονται υπό τών κάτωθι πιστοποιητικών.

1) Πιστοποιητικόν του Προέδρου της κοινότητος έμφαίνον την ήλικίαν του αίτουυτος ήτις δέον να είναι 14-16 έτών

2) Πιστοποιητικόν του Προέδρου της κοινότητος ότι ό αίτών είναι τέκνον γεωργού ή κτηνοτρόφου ή ασχολουμένου ή με την γεωργίαν ή τας γεωργικās βιομηχανίας

3) Ένδεικτικόν ότι συνεπλήρωσε τούλάχιστον την δημοτικήν εκπαιδευσιν

4) Ένορκον κατάθεσιν Ιατρού έμφαίνουσαν ότι είναι υγιής και έμβολιασθη διά διμιαίλιδος

Αι αιτήσεις ύποβάλλονται υπό του γονέως ή του κηδεμόνος του μαθητού Οί εισαγόμενοι πληρώνουσι κατ' έτος χιλίας δραχμάς διά τροφεία διδάτρα ένδυμασίαν κλπ.

Κανονισμ ή πιστέλλονται εις τόν αίτουυτα.

(Εκ της διευθύνσεως του Σχολείου)

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ο Όφθαλμίατρος κ. Αγγλάντης δέχεται ως πιντοτε όδός Λαδώνης 17.

Νέος Έπιστήμων.

Ο έξ Άνω Σουδανών του Ζαγορίου φιλότιμος και εύγενής τούτος νέος κ. Πέτρος Δ. Ιωαννίδης νίδος του εν Δελβίνο Ιατρού κ. Δ. Ιωαννίδου, έξετασθείς ένόμιον της Ιατρικής Σχολής Αθηνών ήξιώθη του έπισημού βιαιμού λίαν κίλως.

Ο νέος Ήπειρώτης έπιστήμων κλ. Πιέρι ήδη ως έπιτελικός βοηθός της φημισμένης κλινικής του εν Αλεξανδρία μεγάλου Ήπειώτου Ιατρού κ. Μιχ. Τσιτσάνη άναχωρεί κατ' αύτός έκτισε έφ' ό κλ. συγχάρομεν αύτόν έγκαρδίως.

Άρραβώνες.

Ο ήμιγνώστου νέος κίλλιστος έπιστήμων και άγαπητός μας φίλος κ. Γ. Σούλης και ή χαριτωμένη δις Βασίλια Στεφανίδου ήραβωνίσθησαν. Τους συγχάρομεν έγκαρδίως κα' εύχόμεθα ταχέαν την στέψιν.

Θεάματα

Από προχθές Σάββατον έκλουστον κήπον ό Παράδεισος παραστάσει του ό δαμόνιος μένος Καραγκιοζοποιότης Βασίλειος με τὰ παιδρες Ιστορίας τού πολυ έξυπνα κίλλιμουρία του καιτε βράδην εύθυμίαν και πολυκλήρες άκρουαθρών του. Ύέλει τόν κόπο να τόν συ κανείς.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ή όδω Άραβαντινού της κ. Βασ. Ζαλοκώστα Πληροφορία Βασ. κώστα Λεωφόρος Αδρας 223 πλησίον Νομείου Παίδων Αθηνών

Όμοίως εν Πρωτοπωλείται ή παρά τόν Αθανάσιον οίκία της ός και ή παραπλεύρας αύτη του κ. Παπαθανασίου Δημ. Πληροφορία παρ' ιδία.

Έμποροροφείον Φ. Ροδάνα και Α. Γ. Ανεξαρτησίας 163

Επανέκαμψεν έξ Αθηνών ειγεν μεταβή προς πλουσιον καταστήματός του ό κ. Φ. Ροδόκομισας πλουσιωτάτην συλλογήν Αγγλικών κασημεριών πρωτοφανή σχεδία.

Ός προς την ποιότητα, την έπιμογήν και τό κάλλος έγγυάται ή στή φόρμα ΡΟΔΑΝΑ.

!!!Διά τούς έρασιτέρας Φωτογράφους

ΦΙΛΜ ΚΑΙ ΦΙΛΜΠΑΚ.

Του πεφημισμένου έργοστασιου Πιτέ Κάροτ. Ποστίλ σιάν Λεονάρ άναπτύρες σφύρων οί τελειότεροι και πρωταγοροι Ηλεκτρικοί φανοί άπείλτητοι χωρίς στήλην Πηγά του ρου χανζέν ύγρα και σκόνη Εφορηχαι και χαμινε και Λιθερ Ευριστικαί Μηχαναί και λάμες ΖΙΑΕΤ. Στού Ράδου

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ
 Αθηναι 20 — Ο ύπουργός τών Οικονομικών κ. Κουφιντάκης άφίκετο χθές εις Παρισίους, σήμεραν φθάνει και ό κ. Μιχαλακόπουλος.
 — Εις τούς Παλλικους οικονομικούς κύκλους έννοση ή πεποιθήσις περί οικονομικής άνορθώσεως της Ελλάδος.
 — Η έπισκεψις τών Έλλήνων ύπουργών εις Παρισίους θεωρείται ως μία εύκαιρία διά την άνταλλαγήν συσκέψεων προς προαγωγήν τών Έλληνογαλλικών διπλωματικών συσκέψεων.
 — Εις την Βουλευτικήν βουλήν καθ' ήν στιγμήν ό Βασιλεύς άνεγίνετον έναρκτήσιον λόγον σοσιαλιστής βουλευτής διεκόψε τούτον άμφισβητήν την έλευθερίαν τών γεννημένων έλλογών.